

Rozhovor s pamětníkem p. Krulou o roce 1968

soubor – Josef Krula – 1. část

Kryštof/Jakub: Naše skupina ze Základní škola Masarova se rozhodla udělat rozhovor s panem Josefem Krulou. Pan Krula se narodil v padesátých letech a dodnes žije v Brně, kde pracoval jako elektrikář. Celý svůj život až do roku 1989 strávil v totalitě a s námi vzpomínal na události z roku 1968, kdy se jedno srpnové ráno stalo neobyčejným...

čas 0:06:35 - 0: 07:09

Krula: "To právě jsme s mým otcem dělali v jedné továrně, tak jsme vstávali kolem 5. hodiny a otec teda pustil ten tranzistor. Tam se mimo hudby nebo zpráv nebo počasí ozývalo, ať zachováme všichni klid, že našu republiku obsazují vojska varšavské smlouvy. Kdo nemusí, ať nechodí do zaměstnání a vyčká dalších pokynů."

Vstup žáci: Pan Krula však nabádání z rozhlasu neuposlechl a společně s otcem se nakonec do práce vypravili.

0:07:42 - 0:08:31

Krula : "Ve fabrice se teda svolala schůze. Ten den se nepracovalo, všichni ať jdou dom a postarají se o rodiny doma. Já jsem v té době byl v učení 3. rokem jako elektrikář, tak jsem dostal za úkol jít poslední z továrny, vypnout celý rozvaděče. Nejdůležitější úkol byl zamaskovat vchod do místnosti lidových milic, kde byly takový lehký zbraně vojenský, protože Rusi o to měli zájem, protože nechtěli, aby civili dostali zbraně do rukou. Tak jsem musel tu místnost zaskládat paletama a takovýma věcmi a odcházel jsem jako poslední.

Natálie: Lidové milice byly ozbrojené polovojské dobrovolnické jednotky, které měly pomáhat Veřejné bezpečnosti udržovat pořádek a klid ve státě. Abychom si ten den představili dále, nechejme pana Krulu vypovědět jeho vzpomínky z města Brna.

0:08:32 - 0:08:54

Krula: „A potom jsem se samozřejmě šel podívat, jak to vypadá. Na tehdejší Leninově ulici, kde je ta budova tý techniky vojenský nebo ta univerzita, tak tam bylo asi 20 tanků a 200 lidí, kteří se ptali těch vojáků.

0:08:59 - 0:09:15

Krula pokrač.: “kteří byli školeni, že tady je kontrarevoluce, že se tady bude bojovat, teď seděli na tankách a ti se jich ptali “pačemuvizděz?” a oni nedokázali prostě odpovědět. Neměli jídlo, neměli pití neměli se kam jít vyčůrat. Takže byli v pasti.”

Kryštof/Jakub: “Těmito slovy pana Kruly bychom chtěli přidat kousek do skládačky našeho povědomí o invazi sovětských vojsk do Československa, která se odehrála 21. srpna 1968. Na závěr bychom chtěli panu Krulovi velmi poděkovat za jeho čas a vzpomínky, které s námi sdílel.”